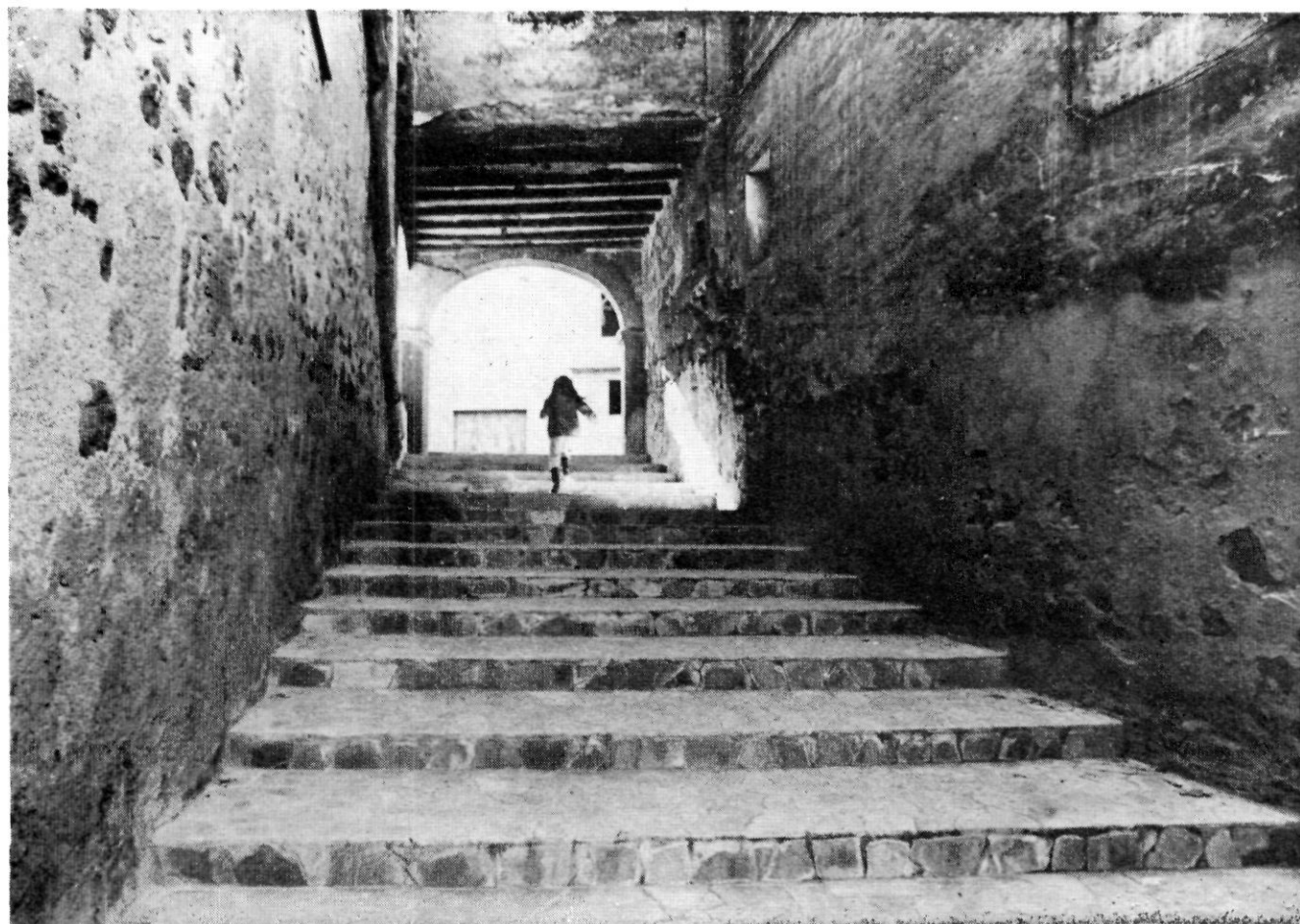

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 240 – Any XXI

FEBRER de 1984

Qualsevol racó de la vila, si és cuidat, pot resultar un bell indret

Sió, 20 anys

Aquest número de SIO que teniu a les mans és el que fa 240' i el que tanca la segona dècada de la revista. El proper mes doncs, fem, SIO, fa 20 anys. Es una efemèr·des prou important perquè tots els que avui tenim la responsabilitat de tirar endavant la publicació hàgim cregut que és menester celebrar-ho amb tots els agramuntins, comarcans i també una mica amb els companys d'altres publicacions locals i comarcals, per la qual cosa hem preparat una sèrie d'actes dels que us en farem aquí un avanç.

No pot faltar en la celebració de qualsevol mitjà de comunicació escrit, l'edició d'un número extraordinari: el SIO del mes de març, ho serà. Un número curull d'articles i novetats que a la vegada que serveixin de celebració d'una etapa passada, serà el primer número d'una nova època que volem renovadora.

Un poster i unes pegatines serviran per donar a conèixer l'aniversari a tots els que no són lectors habituals de la nostra publicació. Seran també un suport a la campanya de captació de nous subscriptors entre agramuntins i comarcans.

Donada l'antelació en què s'han de redactar aquestes notes, no podem fixar les dates d'alguns actes a celebrar, tal és el cas de la presentació a les terres de Ponent

(que es farà a la nostra vila) de la important publicació que sobre la premsa comarcal ha confeccionat el periodista i estudiós del tema, Jaume Guillaumet i ha editat la Conselleria de Cultura de la Generalitat. Assistiran a aquesta presentació tots els mitjans de comunicació de les comarques lleidatanes, més de quaranta, que se sumaran d'aquesta manera a la celebració.

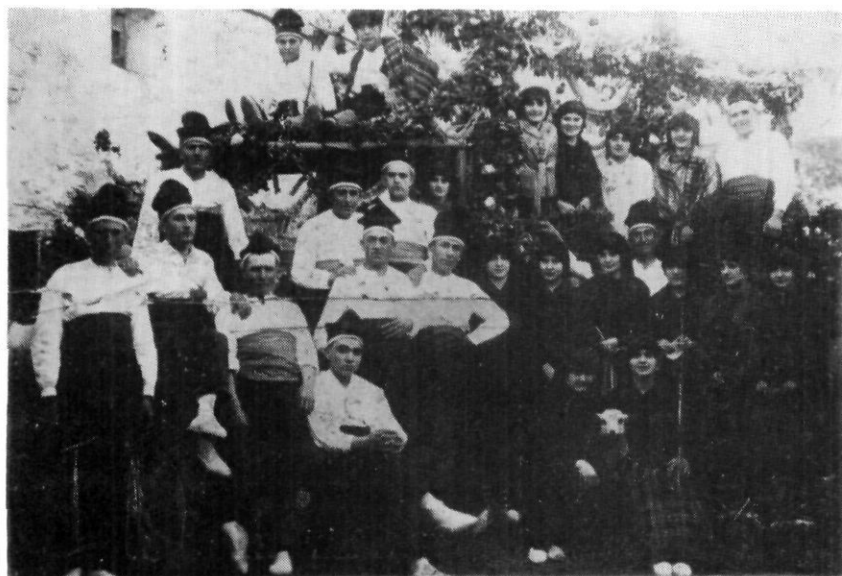
També volem que els joves i infants participin en aquest aniversari de la revista que és de tots i de la que ells en seran, sens dubte, els continuadors. S'han preparat allò que els ensenyants n'anomenen «didàctiques» per a facilitar-les als centres d'ensenyament de la vila i la Ribera del Sió.

Durant la Setmana Santa es podrà visitar en el Museu Municipal, una exposició, eminentment gràfica, del que ha estat, és i el que volem que sigui el nostre Butlletí.

També ens agradaria, i això ja no depèn tant de nosaltres, que en féssiu arribar, amics lectors, les vostres opinions com a protagonistes que sou d'aquest aniversari. perquè, no ho oblidem, si SIO pot sortir mes rera mes al carrer és perquè hi ha homes i dones que el llegeixen, i des de fa vint anys.

BERTRAN

IMATGES D'AHIR

De les moltes tradicions que s'han perdut, unes provocades, altres mortes lènguidament, els carnivals eren de les més celebrades. A Sió se n'ha parlat en ocasions i se'n parla avui en una altra secció d'aquest número. Aquí únicament oferim la imatge d'un aspecte de la festa perduda que difícilment revuirà amb aquell aire popular i de gresca generalitzada. En l'últim enterrament la sardina quedà colgada, com tantes altres coses, definitivament.

AGENDA

GENER 1984

dijous, 12 — RADIO PONENT

L'emissora radiofònica de F.M. «Ràdio Ponent» de Miralcamp, ha dedicat unes dues hores de la seva programació matinal d'avui, a un programa monogràfic sobre Agramunt. Mitjançant entrevistes amb diferents persones locals, s'ha donat una àmplia informació, cultural, i econòmica, de la Vila.

divendres, 13 — CAMELLES '84

Més de cent persones han acudit, aquest vespre al Foment Parroquial, a la crida feta pel Grup Caramellaire «Aires del Sió», disposats a cantar al grup de caramelles d'enguany.

dissabte, 14 — RODA DE TEATRE

Seguint el cercle de teatre mensual, aquest vespre i al Casal, el grup de teatre independent «Llampec» de Torelló, amb una obra difícil de pràcticament tres personatges «Estricta Vigilància», de Jean Genet.

diumenge, 15 — CAMIONADA DE FATO

Als coberts del carrer Estudis Nous s'ha lliurat aquest espectacular premi (més de seixanta diferents i variats obsequis, encapçalats per una vaca), que ha tocat a un veí del poble de Torregrossa, d'allí han vingut, aquest matí, una vintena de persones per recollir-lo, portant una pancarta on hi anunciaven la seva sort.

COL·LOQUI I FILM

Mossèn Pal ha invitat els agramuntins, aquesta tarda, al Foment Parroquial, a un col·loqui sobre els llibres que darrerament ha publicat: «Provisió de mots» i «Temps de cantar».

En acabar s'ha projectat la curta pel·lícula impressionada durant la representació del Misteri Nadalenc de Ramon Llull, en la passada Missa del Gall.

dilluns, 16 — COMIAT I BENVINGUDA

Després de quasi 42 anys (18/6/1942 al 16/1/1984) de servei al públic de la Farmàcia Mas, el seu propietari, senyor Angel Mas i Grau s'ha jubilat.

El seu lloc, però, l'ha ocupat un jove farmacèutic agramuntí, en Josep Esteve.

TELEVISIÓ I RADIO

Amb un missatge de benvinguda del president de la Generalitat Jordi Pujol, TV3 ha iniciat avui la primera emissió regular del canal autònom català. Aquesta constava: d'una sèrie de dibuixos animats, l'informatiu «Telenotícies» i la projecció d'una pel·lícula, tot plegat d'una durada de tres hores (8 a 11 de la nit).

També per aquests dies estan per iniciar-se, dues noves emissores radiofòniques de F.M. de la Cadena 13, es tracta de la de «Terra Ferma» a Lleida i una altra a Cervera.

dijous, 19 — VISITA

Ha estat unes hores a Agramunt, el Director General de Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya, Sr. Francesc Codina i Castells. Especialment s'ha desplaçat per visitar les obres de Cal Mas-Vell i mantenir contacte amb els jubilats i pensionistes locals, amb els que s'ha reunit durant el matí, i al cinema Avinguda III, on hi han acudit unes dues-centes persones.

divendres, 27 — L'«AIGUABARREIG»

Reapareix de nou l'«Aiguabarreig» (el primer i anterior número sortí el desembre de 1980), publicació que confeccionen els alumnes de l'Institut «Ribera del Sió» d'Agramunt. Consta de més d'una trentena de fulls —ciclostilats o fotocopiats a una sola cara— amb temàtica diversa i molt interessant. Voldríem la seva continuïtat.

dissabte, 28 — SOPAR

Per commemorar la diada del patró dels periodistes (Sant Francesc de Sales, 24 de gener), aquest vespre ens hem reunit, al voltant d'una taula, la majoria de redactors i col·laboradors de SIO (18 persones) per celebrar-ho, ensems que aprofitàvem per mantenir un canvi d'impressions sobre la nostra publicació.

EDITORIAL

Felices vigílies

Quan aquestes ratlles arribin a les vostres mans, amics lectors, estarem fregant ja el mes de març, un mes que enguany té una especial significació per a nosaltres, ja que amb ell s'acompliran vint anys de publicació de la nostra Revista.

Hom creu que vint anys és ja una quantitat respectable de temps. Veiem, si no, que fins ara no fa pas massa era en arribar a aquesta fita quan es considerava que ja s'havia assolit la majoria d'edat, és a dir, era com una mena de reconeixement «oficial» que ja es tenia la maduresa suficient com per a encarar-se a la vida amb independent responsabilitat.

Hem donat una ullada a tots els números que han aparegut de «SIO» i ens ha semblat constatar, però, que el sentit de responsabilitat de la nostra publicació hi ha estat permanentment present, des del seu primer exemplar d'aquell ja llunyà del 1964.

I hem notat també que «SIO», a més de deixar constància escrita de tots els events que es donen a la nostra petita comunitat, no s'ha mantingut aliè a l'evolució i canvis que ha sofert la societat en general.

I ens sembla que això és bo perquè tenim el ple convenciment que aquestes han d'ésser les dues premises principals i ineludibles que han de seguir els periòdics d'àmbit local: per un costat fer de registradors de les intimitats de la nostra vida quotidiana (fugint però de romanticismes nostàlgics) i, per l'altre, bategant a l'impuls i ritme que imposa l'avenç evolutiu de la vida en general tant en els seus aspectes socials, polítics o bé de creences.

Sincerant-nos honradament i acceptant inclús el risc que algú pugui titllar-nos d'immodèstia, creiem que «SIO», en la seva petita dimensió, ho ha aconseguit. Des d'aquells que el llençaren al carrer per primera vegada (alguns ja malhauradament desapareguts), passant per tots els equips que han acceptat el repte de mantenir-ne la seva continuïtat, «SIO» les ha reflectides sempre aquestes evolucions. Els que avui ens preocupem del seu contingut, ens en sentim orgullosos i esperançats alhora perquè la nova sava recentment incorporada traspua els mateixos neguits.

Heu ací, doncs, el que ens fa preveure una continuïtat ininterrompuda que garanteix l'arribada mensual a les nostres llars de la Revista. PER MOLTS ANYS!

SIO»

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa, Joan Pijuan, Anna Santacreu i Soledat Solanes.

Col·laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Josep Farreny, Jaume Figuera, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont, Pauli Ribera, Magda Trepal, Guillem Viladot, Ferran Ros i Jordi Martí.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Impremta G. Vicens - Gulmerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 800 ptes.
Estranger 900 ptes.
Número solt 75 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

diumenge, 29 — II CROSS VILA D'AGRAMUNT

Aquest matí i al passeig Josep Brufau, ha tingut lloc el II Cross Vila d'Agramunt (puntuable pel Campionat de Catalunya), on s'hi han presentat més de 600 atletes (de 7 a 16 anys), vinguts de les diferents poblacions de la comarca de l'Urgell. Ha estat un acte organitzat pel Consell Comarcal d'Esports de l'Urgell i el Consell Municipal d'Esports d'Agramunt, amb la col·laboració dels Centres d'Ensenyament locals, i el suport de la Federació Lleidatana d'Atletisme.

El Sr. MANUEL VILES LAFONT ens ha deixat

BIOGRAFIA.

Mestre Nacional que en arribar a Puigverd i que durant 38 anys va exercir la seva professió al poble de Puigverd i que més tard, quan Agramunt passà a ser el centre de l'ensenyament de la comarca, va ésser traslladat a allà. Encara visquent a Puigverd va exercir la seva professió fins que es va retirar. Uns anys després, cau en la malaltia que el portà a la mort, a l'edat de 69 anys.

Com ja diu el títol, el Sr. Manuel Viles Lafont ens ha deixat, per fer el seu últim camí.

El dia 9 de gener de 1984 va ésser un dia de dol per tot el poble de Puigverd, ja que una gran part dels seus habitants, havia après amb ell tot el que ara saben. El dia del seu enterrament va ser el dia 10 i un dia de molt moviment, ja que una gran multitud de persones van venir a dir el seu últim adéu al Sr. Manuel Viles Lafont que, com ja hem dit, havia estat mestre a Agramunt i hi havia, per tant, tots els mestres de les Escoles. També hi va assistir molta gent d'Agramunt i alguns nens que havien estat alumnes seus. Des de Puigverd d'Agramunt donem el més sincer condol a la família.

Joan AVELLANA i MORA

recomana

Un Llibre: Col·lecció «La Cua de Palla», Ed. 62.

Una revista: «El Correu de la Unesco».

Als diaris: «Diàleg» a l'«AVUI».

Teatre: 1.ª Roda de Teatre de Catalunya. «La comèdia dels errors», de W. Shekespeare.

Informació agramuntina a la ràdio:

La nostra vila és present per mitjà de corresponsalia directa en les següents emissores:

Ona Mitja: Ràdio Cadena a Tàrraga i Ràdio Popular de Lleida.

Freqüència Modulada: Ràdio Ponent (98 Mhz), Ràdio Cervera (100 Mhz)

Ràdio Terra Ferma (93'7 Mhz).

Història i Anecdolari

El Carrer de la Sabateria - 1

Missoia encara en resta un bocí— i actualment de Coberts només n'hi ha a la banda de migdia.

El carrer de la Sabateria, com els que fins ara hem anat esmentant en aquesta secció, és també un dels carrers agramuntins més antics i sempre ha portat el mateix nom, almeny ja se l'anomenava així tot just començat el segle XIV. Durant el temps de la passada guerra —potser ja des de la República— se'l designà oficialment com a «Rafel de Casanova», però ho deixo deliberament de compte perquè només es tractava d'una denominació de circumstàncies, sense cap arrelament popular.

Per un foraster i fins fa pocs anys, el carrer de la Sabateria era el més enrevessat de la vila, perquè estava constituït per dos trams paral·lels units per un corriol. Començava a la plaça de l'Església i donava el tomb fins al capdamunt de la Travessia de l'Aspi, o viceversa, perquè ara no recordo exactament la numeració.

Parlo de la Travessia de l'Aspi per tal d'evitar equívocs, tota vegada que el tram del carrer de Sió que avui confronta amb la Sabateria, aleshores era el carrer de la Plaça, actualment integrat al de Sió.

En el modern i vigent Nomenclàtor, aquell enrevessament ha desaparegut, ara s'han diferenciat els tres trams i cada un d'ells té un nom propi, conservant tots l'apellatiu Sabateria. Ara s'anomenen Sabateria de Dalt, Sabateria de Baix i Corriol de la Sabateria.

A efectes històrics, per explicar les vicissituds del carrer que comentem, hem d'afegir un altre tram que va des de l'indret dels absis del temple fins dalt el Mercadal, un tram que també té història pròpia i diferenciada de la resta de la Sabateria de Dalt.

L'autèntic i més antic carrer de la Sabateria és el que avui s'anomena Sabateria de Baix, des de Sió —abans de la plaça— fins a trobar el dels Estudis Nons. Era un carrer porticat a totes dues bandes i al final hi havia un portal de la muralla. Més cap ací i aneu a saber per quins motius, les cases de la banda nord anaren ocupant l'espai dels Coberts —només a cal

El nom de Sabateria procedeix, probablement, d'agun obrador d'aquest ram establert en aquell carrer als temps medievals. Sembla que aleshores les autoritats no es trencaven gaire el cap per donar nom als carrers i la gent els coneixia per alguna circumstància pública i notòria, com és l'haver-hi uns determinats establiments en el cas que ens ocupa, o pel nom d'alguna família que allí residia, etc., etc. De l'abundant activitat artesana d'aquelles èpoques, a part la Sabateria, no queda cap altre rastre en la toponímia local que procedeixi dels temps medievals, perquè el nom de l'Aspi —instrument relacionat amb el tèxtil— sembla tenir un origen molt posterior, com explicarem quan li toqui el torn.

Tal com esmentàvem el mes d'octubre en parlar del carrer de Vilavella, el de la Sabateria també era un tram de l'antic camí de la Ribera, convertit en via urbana al quedar inclòs dins el recinte emmurallat; un carrer cèntric i de pas obligat, que al llarg dels segles trepitjaren molts vianants i molts traginers. I segurament molta tropa que entrava o sortia de la vila, o que forçava el portal amb les armes als dits. I també veié passar totes les processons que tenien com a meta el Calvari, a l'extrem de l'actual Ràval de Puigverd.

Quan encara es mantenien en peu les antigues cases de cal Jolonch i de cal Balagué, la cruïlla Sabateria de Baix, Travessia de l'Aspi i carrer de Sió, era la més típica de la vila medieval. Però l'evolució del temps és inexorable, i aquells edificis foren enderrocats i reconstruïts, el primer, de propietat particular, perquè amenaçava ruïna i el segon per engrandir Ca la Vila. Ben cert que s'ha fet tot el que es podia fer per conservar el caràcter del carrer, però els arrebossats i les pedres noves, no poden tenir mai la gràcia de les pedres velles. Afortunadament en l'altre edifici de l'esmentada cruïlla, s'han restaurat de poc i amb encert els Coberts, unes arcades de pedra picada que, a més de ser bellíssimes, són de les poques que pogueren resistir amb èxit els bombardeigs de la passada guerra.

En una propera ocasió parlarem de les altres Sabateries, perquè de totes hi ha coses a dir.

Lluís PONS i SERRA

VII Certamen Literari de Sant Jordi

Sota l'organització del Consell de Festes, el patrocini del molt il·lustríssim Ajuntament d'Agramunt i la col·laboració de la revista «Sió», es convoca el VIIIè Certamen Literari de Sant Jordi.

BASES

- A) Les obres que vulguin participar al Certamen hauran d'ésser escrites i presentades en català.
- B) Les obres hauran d'ésser inèdites i originals. S'hauran de presentar escrites a màquina a doble espai o, en tot cas, a mà i amb lletra clara.
- C) Hi haurà opció al següents premis desglossats en poesia i prosa i segons les edats que es detallen:

POESIA

- 6 anys — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 7 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 8 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 9 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 10 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 11 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 12 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 13 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 14 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per escolars.
- 15-16 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per joves.
- 17-18 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites per joves.
- Majors de 18 — Premi a la millor poesia d'entre les escrites.

PROSA

- 6 anys — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 7 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 8 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 9 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.

- 10 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 11 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 12 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 13 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 14 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per escolars.
- 15-16 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per joves.
- 17-18 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites per joves.
- Majors de 18 — Premi a la millor redacció d'entre les escrites.
- Premi ESPECIAL: enguany es concediran premis especials als tres millors escrits sobre el tema 20 ANYS de SIO.

D) Els treballs hauran d'ésser lliurats abans del dia 7 d'abril als directors dels centres escolars de la Vila o bé a les oficines de l'Ajuntament.

E) Els treballs no hauran d'anar signats, sinó que aniran acompanyats d'un sobre a fora del qual hi constarà per aquest ordre:

1. títol de l'obra,
2. premi al qual concursa (poesia o prosa),
3. edat del concursant.

Dins del sobre hi haurà un paper amb el nom i l'adreça de l'autor.

F) El jurat estarà format pels membres de la Redacció de «Sió».

G) Els premis consistiran en lots de llibres valorats cada un en 1.500 pessetes. El premi ESPECIAL serà de 3.000 pessetes el primer i de 2.000 el 2.^{on} i 3.er.

H) El jurat, si estima que cap obra mereix el premi al qual es presenten, pot declarar-lo desert. Així mateix, el jurat pot concedir accessits a les obres que en cregui mereixedores.

I) Els resultats del Certamen es donaran a conèixer en un acte que s'anunciarà oportunament.

J) «Sió» tindrà el dret de publicar els primer premis.

L) El Consell de Festes es reserva el dret d'alterar les bases. Si això es produís, s'anunciarà oportunament i convenientment.

Agramunt, febrer de 1984

Aquesta és la història irreal, inventada i fantàstica d'un ocell que va néixer sense ales. Això va suposar-li, des d'un primer moment, ésser als ulls de tots un ocell diferent, haver-se de procurar nous amics i buscar-li a la vida una bellesa que no s'havia plantejat mai d'escorcollar.

Fou un dia a primers d'octubre quan li digueren adéu els seus familiars i amics. Fins aleshores, havia pogut gaudir de moltes estones amb ells però havien d'emigrar a llocs més càlids. Els petits ja havien après a volar i no podien esperar més. Un cel immens se'ls obria de bat a bat invitant-los al vol. Ell tenia la mateixa, la mateixa il·lusió a la vida, però en diferent camí a recórrer. Els veié com s'elevaren i bategant fort les ales, s'allunyaren en un vol majestuós i equilibrat. Des de la seva impotència, arran de terra, sentí enveja de l'altura dels seus companys i es trobà sol i abandonat. Amb una veu ofegada va cridar l'esperança de retrobar-los en un lloc més càlid. Determinà de seguir-los, amb les seves passes curtes, sense no defallir mai. Algun dia, en algun lloc o en qualsevol racó, per amagat que fos, es compliria la fita per la que lluitaria sense repòs.

D'aquell vol ja sols quedava el record de tota una família i la seva flaire escampada pel cel. Aquest, era net i res no trencava la seva harmonia. Amb passes curtes, gairebé a saltets, s'allunyà un ocell encetant un llarg camí.

Començaven a deixar-se sentir els primers freds. Aquest seria el primer hivern que viuria. Va néixer a la primavera, amb les flors, amb els esclats d'un sol radiant. I de del del primer moment ja es va sentir el pes d'unes mirades que parlaven de llàstima i queixa, d'un dolor que li revelaria més tard la veritat. No coneixia l'hivern i l'hauria de descobrir tot sol. Hauria d'ésser prou llest i ràpid per equivocar-lo i arribar a un lloc càlid abans dels freds forts. Si no ho aconseguia, no coneixeria la nova primavera.

Es feia fosc i estava cansat de tants saltets. Tenia el primer fred clavat als ossos i les potetes llagades dels cops de les pedres. S'acostà a la porta d'una casa cercant aixopluc al fred i la fina pluja que començava a caure i es quedà adormit. A l'endemà el recolliren unes mans tendres i l'acostaren vora el foc. L'escalfor el despertà i en recobrar el sentit s'evergonyí d'haver dormit tant. Començava bé el seu trajecte! Després l'envalí l'anginosa sensació d'ésser esclau. On era? Uns ulls infantils el devoraven encuriósits. Sabia perfectament que buscaven aquells ulls. I com sempre, la resposta seria: «No té ales!».

Es sentí mensypreat, ridiculitzat i es trobà, tot seguit, llençat al mig de carrer. Però la sensació de llibertat li aportà força i proseguí, a saltets, el seu camí. Arribà a una font alegre i voltada de vida. Herbes creixen a la seva vora cercant els esquitxos d'aigua. Li agafaren ganes de beure i a l'acostar-se al broll d'aigua descobrí una flor de colors encesos i embriagadors.

— «Com pots sobreviure tan fresca i tendra, amb el fred que comença a caure?»— li preguntà, l'ocell, mig sorprès, mig admirat.

— «Quan les ganes de viure són més fortes que la por al fred, res no pot contra una il·lusió tan gran!»— li respongué la flor. — «Però et diré una cosa que m'agradaria que t'aiuclés a seguir a seguir el teu camí. Jo sóc una flor que vaig néixer nua de colors, sense pètals. Si l'acostes i m'acarones, descobriràs que sóc de paper, que sols tinc meu un tronquet desmaiàt i unes ganes boges viure. Els pètals me'ls regalà una nena que s'enamorà de mi. L'aigua que brolla de la font sols m'ajuda a mantenir-me neta. D'ns la meua desgràcia, ara sóc la més fella de les flors i la més envejada. Totes les meves germanes són desrullades amb e's primers freds; en convi jo em conservo igual tot l'any. No perdo cap de's meus colors i ningú no me'ls pot prendre. Amic ocell—afegí, amb veu greu— no oblidis mai que qui té ganes de volar no necessita ales».

L'ocell s'allunyà a saltets perdent-se enmig de's matolls d'herba. El cor li bategava amb força i no podia deixar de pensar en la flor i en les seves paraules. Fins i tot, aquell dia s'oblidà del fred que feia i se li féu el camí més curt. Arribà a un bosc que sols duia a la confusió. Començà a sospitar que havia errat el seu camí. Això suposava començar de nou vers aquell lloc càlid que existia en algun lloc, però probablement arribaria primer l'hivern. La realitat era dura: s'havia perdut.

Feia dies que anava d'un costat a l'altre sense trobar el Nord la seu camí. Estava cansat de tantes passes i tenia gelades les puntes de les plomes. De vegades, la respiració se li tallava i decidí de buscar un racó per fugir del fred. Arraulit sota un grapat de fulles, es recordà de tots els seus amics, probablement gaudent d'un sol primaveral, es recordà de la flor de vius colors, de la font, dels camins, de les pedres. Per segona vegada se sentí terriblement sol i abandonat, però aquell sentiment d'impotència havia desaparegut. A glopades calentes li venien a la ment inoblidables paraules: «qui té ganes de vo'ar volar no necessita ales, no necessita ales...».

El vent arrèmolinà les fulles que el cobrien i les açà enlaire en estranya dansa. Cada una de les fulles se li figurà un ocell a punt d'aixecar el vol. «Espereu-me!», va cridar. I tancant els ulls s'aixecà en un vol màgic, aconseguint una altura superior a la de cap ocell de la seva bandada. Lentament sentí l'escalfor de la terra càlida tan somniada i desaparegué en les altures.

TERESA PRADOS

Noticiari de la Ribera del Sió

(Coordina, Pere Mora)

LA SENTIU DE SIO (Informa M.^a del Remei Galceran i Solà)

— El dia 1 de gener un patge de Ses Majestats d'Orient va recollir les cartes de tots els infants que havien escrit als Reis d'Orient.

— Al capvespre del dia 5 van arribar els tres Reis d'Orient acompanyats d'una comitiva. Molta gent, i sobretot la mainada els esperava a l'Ajuntament, després d'escollar unes breus paraules del batlle del poble, va seguir la cavalcada cap al Casal Familiar on els nens van poder parlar amb els Reis; després, tots els nens van decidir anar-se'n a dormir i els Reis a la seva feina. Fins l'any que ve, Majestats!

— S'ha arribat a un acord entre l'Ajuntament de Belcaire d'Urgell i el de La Sentiu per fer la carretera que unirà aquests dos municipis, sembla ser, que el projecte es portarà a terme durant l'any '84.

— Conjuntament, l'Ajuntament i el capellà han comprat una ràdio-cassette per al jovent, però sembla que hi ha lleus problemes entre el capellà i el jovent, per motius d'horari.

— A mig gener ens va marxar el metge del poble, M.ª Lluïsa Bobadilla, qui havia prestat els seus serveis durant cinc anys i mig. Adéu-siau i donem la benvinguda al nou metge.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

La primera crònica de l'any la començarem amb notícies referents a les festes de Nadal. El dia 31, a la sala del Cinema l'Ateneu se celebrà el tradicional ball de Cap d'Any, amenitzat pel conjunt Hispània. Un bon grup de matrimonis i joves organitzaren primer un sopar, i després dels «dotze grans» tots a ballar, començant l'any nou amb força ambient i gresca. Aquesta festa va estar organitzada per la Comissió de festes.

L'endemà, a la una del migdia va arribar a la plaça Major el Patge Reial, per recollir les cartes dels infants, que des de feia dies tenien preparades. La seva il·lusió estava posada en el dia en què arribarien els Mags. Tal com estava anunciat, a les vuit arribava la gran cavalcada, que després de recórrer els principals carrers, es van parar a la Plaça. Allí hi havia un pessebre vivent, i els tres Mags van oferir-li els seus presents. Tot el poble estava reunit allí. Tot seguit van anar a la sa

del cinema, on repartiren tots els regals que portaven, però abans els nens i nenes els van oferir un petit recital de nades. Aquest any, cosa que no havien fet mai, els Reis Mags es van quedar fins l'endemà al poble, per assistir a la missa major. Els infants es van vestir de catalans o de pastorets, i van portar també alguna joguina, destinada a nens necessitats d'altres parròquies.

I així es van acabar les populars festes de Nadal, que aquest any van ser molt animades.

PRADELL (Informa, Pau Font i Solé)

FESTES

— Com cada any i en aquestes dates, s'han celebrat les festes de Nadal, Cap d'Any i Reis. La primera es va celebrar en la intimitat familiar, però en les altres dues hi va participar tot el poble (més o menys).

— Per Cap d'Any, l'Associació de Veïns de Pradell, va organitzar un sopar, el qual cada any veu minvat el nombre d'assistents, sobretot jovent.

— La festa de Reis és la més il·lusionant i la que més desigs porta tant per petits com per grans. El jovent del poble s'esmera molt perquè la festa sigui tot un èxit, i fins ara ho ha aconseguit.

Durant aquestes festes també s'ha fet un arplec de joguines per a la quixalla que no en té. I roba per als nens disminuïts que s'estan al col·legi del Castell del Remei. Això ha estat a càrrec del mossèn de la «parròquia».

AIGUA

Ho sento, però sempre n'hem de parlar. Les pluges freqüents d'aquest mes i el passat, han fet que la recol·lecta del pansí s'hagi hagut d'ajornar fins a últims de gener en alguns casos. La boira també ha ajudat que es retardi la recol·lecció del pansí.

Cal dir que la collita de pansí aquest any ha donat un bon rendiment.

PREIXENS (Informa, Rosa Vilanova i Areny)

Hem estrenat l'any nou amb dues noves força importants pel poble, la primera ha estat el canvi de metge. El Sr. Lluís Sabala, es trasllada a Lleida, i és substituït per la Srta. Maria J. Vendrell; als dos els desitjo molta sort en el seu nou destí.

L'altra notícia són les obres, tan esperades, d'arranjament de la carretera de Castellserà, i la costa del corral nou (principi de la ctra. d'Artesa), tant a l'una com a l'altra, ja els feia falta aquesta reforma, perquè estaven molt deteriorades, ara quasi no seran conegudes, ja que a més d'eixamplar-les bastant, hi fan voreres fins a les últimes cases del poble.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

LES 12 CAMPANADES. Tot el jovent ens vam reunir, i per celebrar la diada de Cap d'Any, vam fer un sopar a la ferreria, que una vegada tocades les 12 campanades, es van disgregar, ja que uns van anar en diferents llocs i d'altres en van quedar a la ferreria.

JOGUINES. Aquesta diada que agrada tant a la mainada és la diada de Reis i per tal d'animar una mica més el poble, el jovent ens vam disfressar i així, vam fer riure a uns i plorar a d'altres, però a la fi tothom va estar content. En acabar de repartir els regals a la mainada els disfressats es van anar a treure les disfresses i tot seguit vam fer una cocada a la ferreteria.

DEFUNCIO. El dia 9 va ésser un dia de dol per tot el poble de Puigverd, ja que ens va deixar el Sr. Manuel Viles Lafont a l'edat de 69 anys. Donem el més sincer condol a la família.

FUTBOL. Un dels diumenges del mes, el jovent de Bellver van venir a Puigverd per donar-nos el partit de tornada, que éssent molt disputat el vam guanyar nosaltres.

AVARIA. L'avaria d'aigua que portava boig el poble, ha estat localitzada al carrer Major, quan estaven foradant al mig del mateix.

OSSO DE SIO (Informa, Carme Miralles)

Desembre '83, gener '84.— L'Alcalde d'aquest poble va organitzar un sopar per Cap d'Any. Aquest sopar va tenir molt èxit ja que quasi tot el poble hi assistí; va acabar amb la tradicional menjada de raïm que indicava el principi d'un any nou, un any que esperem que sigui ple de joia i alegria per a tothom.

— El dia 6 de gener arribà el dia esperat pels infants: els Reis Mags vingueren d'Orient i els portaren a tots força regals.

— Quelcom inesperat: Quasi tots els habitants d'aquest poble ja veuen per televisió, la tercera cadena, parlada i realitzada en català.

— Una notícia ja no tan bona, és que el dia de Sant Antoni, dues persones del poble tingueren un accident amb el cotxe en sortir de Lleida. Per sort, no sofriren gaires danys.

— En aquest petit poble, com en quasi tots els de per aquí, conservem la tradicional matança del porc (seguim el refrany: Per Nadal el porc en sal).

— En l'agricultura és en aquest mesos quan es realitza la labor de matar les plagues i les males herbes del sembrat. Aquest any, degut a la mala informació per part dels pagesos, volent matar les males herbes, han deixat agonitzants les bones.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró i Balagueró)

Gener '84.

Hem deixat al darrera un seguit de festes de joia, festes que

hem viscut amb força intensitat i hem encetat ja un nou any. Un any que sembla presentar-se amb molta força a Bellver, almenys aquests primers dies de l'any.

Els Mags van arribar el dia 6 a mig matí com ja és costum a Bellver, van venir força carregats i la mainada en sortí molt contenta.

Aquell mateix dia arribava a Bellver un R-18 nou de trinca, era un dels regals més bons que havien dut els Mags.

Però no es va acabar aquí i pocs dies després altres dos cotxes nous eren matriculats a Bellver. Un R-4 i un R-9.

Felicitats i per molts anys de cotxe tant a Ca la Dominga pel R-18 GTS i pel R-4 F6 així com a Cal Corrales pel R-9 GTD.

Cal dir, a més a més, que ja s'han acabat les obres a cal Corrales i ha quedat de debò molt maca pintada tota de cap a peus

I com si totes aquestes bones noves no fossin prou, encara n'hi ha una altra, un tractor nou per Ramon Vilaseca. Un International-845.

Així doncs, 3 cotxes nous i un tractor.

Però no tot són flors i violes i també hi ha una nota negativa que, malauradament, hem d'esmentar. Ens ha visitat, per desgràcia, la pesta porcina. Alguna de les granges del poble haurà de sacrificar la vida d'aquests pobres animalets.

LA DONZELL (Informa, Josep Rovira)

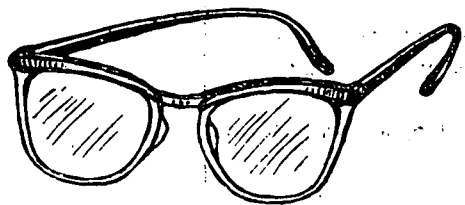
FEBRER

— El passat dia 5 de febrer, es va acabar la temporada de caça amb un dinar de germanor, on hi eren convidats tots els caçadors de conills, en total foren 32 ens comensals. Totes les despeses anaven a càrrec dels Srs. arrendataris del VEDAT; tot va resultar molt divertit i al final es va fer una petita tirada al plat amb gran alegria de tots.

— La collita aquest any, sembla que és molt bona; a veure si continuarà així fins al final.

— L'hivern sembla que aquest any no té gaires ganes de fer fred, si no el guarda per la primavera, la qual cosa seria fatal, esperem que no sigui així.

— El dia 5 de febrer augmentà el nombre d'habitants del poble; nasqué un nen del matrimoni: Lluís Melgosa, i Maria-Rosa Baltral. L'enhorabona pels pares i familiars.

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent Nina Ricci
Rai-Ban Indo Sil Houette
Diane de Carlo Pertegaz
Paula Belle Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

**GABINET DE LENTS
DE CONTACTE**

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i
sense compromís

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLOGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

**Optic Diplomat:
JOSEP ESTEVE**

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

Innovacions en el Préstec Habitatge/Amortització Lliure

Volem oferir-li les millors condicions financeres per a comprar un pis.

Vostè mateix pot triar el Préstec Habitatge/Amortització Lliure que respongui exactament a les seves necessitats:

Amortització mitjançant cent rebuts, un cada mes. Als 8 anys i escaig haurà retornat el capital i els seus interessos, calculats al 16,50 %, amb l'avantatge que a partir del segon mes l'import dels rebuts va disminuint.

Retorn del deute als 20 anys, amb quotes anuals constants del 17,31 %, que inclouen la devolució del capital i els interessos, calculats al 16,50 %. Pagaments mensuals.

Pot fixar el pla d'amortització que cregui més convenient, iniciant el retorn del capital en el moment que es vulgui, d'acord amb l'economia de cada persona. Els interessos són de 16,50 % amb pagaments mensuals.

Fent només el pagament mensual dels interessos al 16,50 %, pot amortitzar lliurement el capital totalment o parcial quan i com vulgui, fins i tot al final del termini de 21 anys.

Complint condicions, el Préstec Habitatge/Amortització Lliure pot incloure una Assegurança gratuïta de Vida que li garanteix l'amortització del capital i empara la família.

Visiti'ns i vostè podrà escollir el Préstec Habitatge que més li convingui.

La Caixa de Catalunya s'adapta
a cada u... per a servir tothom

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

Parròquia - Cròniques pendents

Hi ha actes en la vida de les comunitats dels quals és una pena que no en quedi constància històrica documental, perquè han estat importants i han suposat una experiència col·lectiva especialment satisfactòria. Dels moments tràgics la memòria resta més viva i persistent. En canvi oblidem massa els altres, els dies bons, les coses reixides. A Agramunt, durant els darrers cinc anys i cenyint-me a la vida religiosa, n'em tingut també d'aquestes hores remarcables i positives: Vetlles Pasquals —amb joiosos cants i coca i vi entorn del Foc nou—, viatges a Lurdes —units al Pelegrinatge Diocesà—, a la Passió d'Olesa, d'Esparreguera i de Cervera, als Pastorets de Calaf, i els dos pelegrinatges a Núria (el 21 i 22 de juny del 1981, i el 18 de juny del 1983), etc... Hi ha dos fets, però, que mereixen un especial record, pel caràcter únic i excepcional que tingueren: la col·locació de la Verge dels Socors al camí dels Degotalls de Montserrat i la trobada amb el Sant Pare també a Monserrat. D'ells farem la corresponent crònica, ni que sigui amb retard.

I. LA VERGE DELS SOCORS ALS DEGOTALLS. 1981.

Una visita a aquest bell i pietós indret montserratí suggeria una força conveniència que entre tantes imatges de les Verges venerades a Catalunya hi fos també la nostra de tan antiga història i tan devotament invocada no sols pels agramuntins sinó per innumbrables fidels de les comarques de l'Urgell, la Segarra i la Noguera. Vaig parlar amb el pare benedictí responsable per al cas, i amb la seva permissió i consell fou encomanada l'obra a l'important ceramista barceloní Sr. Guibernau. Ell havia fet amb una especial gràcia religiosa i popular les imatges de moltes altres de les Verges honorades allí. Un altre dia haguérem de triar l'indret exacte per a la col·locació de les rajoles. Recordo que feia un dia emboirat i plujós i de les negroses alzines queien sobre nosaltres, intermitents, dolços i reals degotalls. Ressegüirem el camí fins al final. Molt enllà es trobaven al Verge de Núria, la de Vall de Flors de Tremp, la del Remei d'Urgell... Però ens adonàrem que just al començament hi havia una bella paret on era escalfent del tot de posar la nostra imatge. I així es decidí. Els paletes mateixos del santuari s'encarregaren al seu dia de muntar les majòliques, de fer el teuladet ornamental de sobre segons l'estil de les altres capelletes i d'afermar les dues llànties de forja que un devot agramuntí havia donat (un altre contribuí notablement a sufragar les despeses generals).

I arribà el dia d'anar en pelegrinatge a la santa muntanya i d'inaugurar el senzill però entranyable

«monument», que ha de testificar en endavant per a tots els pelegrins montserratins que visitin el lloc el nostre amor a la Verge del Socors. Era el dissabte, 17 d'octubre del 1981. Sortí l'autocar ple, de la plaça del Pou, a dos quarts de 9 del matí. Participàrem, amb un punt de retard, en la solemne Missa Conventual de les 11, a la Basílica. A les 12, ens rebé el P. Abat, Dom Cassià Just, glossant amb simple i cordial paraula el sentit de la devoció a Maria i recordant alguns «miracles» que la Mare aconseguia del Senyor en el seu Santuari... Foren uns moments de col·loqui fraternal agradabilíssims. A la 1, assistírem al cant de la Salve i del Virolai per l'Escolania, i tot seguit, a dos quarts de dues, sortíem en grup vers els Degotalls. Feia un bell dia. En arribar al Camí, iniciàrem el rés del Sant Rosari, que finí als peus mateix de la nostra Verge. Els dos preveres de la parròquia, Mn. Francesc Sabaté i jo mateix, férem la benedicció de la imatge i cantàrem tots els presents els Goigs i l'Ave del Socors amb una difícilment continguda emoció.

En el quadre onaugurat, en els angles del qual hi ha reproduccions de l'escut d'Agramunt, del temple de la capella del Sió i d'uns núvols benèfics, —emmarcat tot per bella senefa— es poden llegir en la part inferior les paraules:

«D'Agramunt Aurora,
terme de la nit,
per Vós tot ho arbora
l'Amor infinit».

Demanàrem que aquest Esperit d'Amor irradiï sempre en tots nosaltres. L'Esperit Sant té en la Verge Maria un extraordinari mitjà de comunicació.

En el mateix camí del Degotalls ens distribuïrem per gurps familiars i amistosos per dinar. D'allí partírem de nou vers la plaça del Monestir, on, en el racó prop de l'hostatgeria, celebràrem amb cants, acudits i jocs, la diada. Llegírem també un foli amb versos montserratins i un especial poema compost en honor de la imatge que restaria en el Camí dels Degotalls. La jornada tota respirà un aire fratern i de joiosa Fe. En el retorn ens sentíem verament satisfets.

Sabem d'agramuntins que han anat després a Montserrat i han visitat els Degotalls, pregant amb goigs davant la nostra imatge. Si un dia hi anem, sapiguem que en l'ombrívol i bell indret Ella ens espera.

Mn. Manuel PAL i CASANOVAS

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

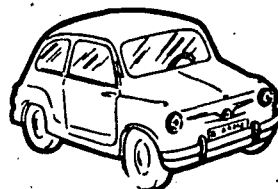
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. IORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

**Gran assortit de Disfresses
per Carnestoltes
a Cal
SANGRÀ**

**Els oferim una extensa gamma de models per a tota
la mainada amb uns preus a l'abast de tothom.**

Avda. M. Jolonch, 36

AGRAMUNT

Telèfon 39 06 37

CASES unifamiliars en venda a Agramunt

(de PROTECCIO OFICIAL - Exp.25-1-0021-83)

**Garatge de 90 m.², 4 habitacions, bany, aseo, 70 m.² de terrasses,
cuina ben acabada i menjador amb llar de foc.**

**Són a l'Avinguda Col·legi Nou. El preu és semblant al d'un pis i tenen
facilitats a llarg termini amb interessos de l'11 %.**

Demaneu més informació, val la pena.

Promotor: FERGO, S. A.

Constructor: RAMON OLIVA

Telèfon 39 02 71

PREIXENS

Enquesta a Mossèn Pal, Poeta

Ens vam trobar a les 10 del vespre un dissabte. Ens va rebre a la seva saleta, un lloc meravellós, petit i cosmopolita, ple de records i fotografies d'arreu del món, «*intim museu*» com diu el seu sonet «*Salonet Màgic*».

En Manuel Pal i Casanovas, conegut per tots com a Mossèn, actualment d'Agramunt, és tot just conegut com a literat, com el poeta que se'ns ha revelat i, alhora, sorprès. Nosaltres, Síó, volem escorcollar aquesta faceta d'aquest home, podríem dir, polifacètic.

Nasqué el dia de Nadal, fa 51 anys a Artedó, petit poble vora la Seu d'Urgell. Des de molt petit va tenir a l'abast, just a casa, llibres que podien saciar la sed de conèixer i descobrir noves sensacions i sentiments. Entrà al Seminari l'any 1943 i s'ordenà capellà el 1956 començant a exercir a la Poble de Segur. L'any sobre va ésser enviat a Ribes de Fresques on residí un parell d'anys, per a fer cap després a Ollana, gairebé sempre fent substitucions. L'any 1960 va anar a Noves de Segre i d'allà saltà a Andorra la Vella el 1962, on hi va romandre dos anys, essent enviat, després a la Seu d'Urgell de Vicari. L'any 1966 va anar a París, per quedar-s'hi dos anys. Aquesta fou una de les principals experiències de la seva carrera.

Estudià a París Teologia Catequètica i seguí uns cursets de cinema a la Cinemateca de París. Allà pogué ampliar els seus coneixements sobre el cinema i assaborir a fons una de les afeccions que sempre li havien agradat. Realitzà també cursos sobre Marxisme i Sociologia i visqué de ple el *maig del 68* a la ciutat més agitada i creativa d'aquells dies.

Al cap de poc temps va tornar a Espanya, concretament a Bellcaire on romangué dos anys. En el 1970 va ésser enviat a Madrid com a representant dels països de parla catalana, a la Comissió Episcopal del Clergat de tota Espanya, fent Assemblea Conjunta. La seva estada a Madrid el va madurar en la idea de la separació del polític i el religiós.

L'any 1971 tornà a la Seu d'Urgell on fou elegit pels capellans, Vicari General de Pastoral, càrrec que durà 5 anys. Poc després la mort de la mare, que l'afectà moltíssim i una delicada malaltia, que en un principi li féu pensar molt en la vida i en la mort, li desvetllaren uns sonets dormits al fons del cor i que començaren a brollar incansables. Els primers 50 sonets del primer volum, «*Cants de la nit enllà*» foren fets en dotze dies i tal com ens ve a dir el títol, foren de matinada.

Aquesta infermetat va suposar, també, un parèntesi en els seus desplaçaments i substitucions en pobles, quedant-se de Vicari a la Parròquia de la Seu d'Urgell fins que en el 1978, ja recuperat, vingué a Agramunt on encara hi és i per molts anys hi sigui.

La seva vida pel que podem apreciar en els poemes i pel que ell ens explica, està plenament marcada pels viatges. Hem demanat a Mossèn Pal que ens parlés dels seus viatges, i en cosa de segons, ens ha portat a Terra Santa, Beirut, Egipte, Grècia, Roma, Colòmbia, Londres, Brussel·les, Amsterdam, Txecoslovàquia, Nova York, Índia, Nepal, Tailàndia, Turquia, gairebé tota Espanya i una llarga llista de llocs arreu del món.

— «*Com es pot assimilar tanta experiència i tanta visió de llocs tan especials?*».

La resposta que ens dona és, més que una resposta, una invitació a descobrir la bellesa d'aquests països tan exòtics, històrics i conflictius.

Però, parlem ara de la seva obra. En Mossèn Pal té fets dos volums de poemes i, en cada un d'ells, aplegats tres llibres. «*Cants de la nit enllà*» són els sonets que brollen ràpids impulsats pel sofriment de la mort de la mare, de sentir-se ell mateix prop de la mort com a conseqüència de la malaltia ja esmentada. Es una poesia de soliloquis, absolutament personal i íntima.

«*Desvetllament de l'Aurora*» és gairebé una continuació on es reflecteix altra vegada, la mort, el sofriment, el dolor. Però en aquest segon llibre hi ha una al·lusió clara vers «*Aquell, la veu del qual el desvetllava abans de l'alba*». Els sonets, en aquest llibre, esdevenen pregària.

El tercer llibre del primer volum «*Densitat del record*», aplega, segons paraules d'ell, els sonets que fixen moments d'especial intensitat en la seva relació amb persones i coses. Aquest llibre és dividit en dues parts: per una banda «*Homenatges*» és un cant a les persones que ell ha tingut al seu voltant, gent que ha estimat i també als personatges que més admira de la literatura, música, pintura, Església, esports, cinema. Es un homenatge a l'artista. La segona part d'aquest llibre «*Fites*» és un reflexe dels llocs per on ha passat.

El segon volum, però, és un canvi radical en l'estil. Trencava amb el sonet i en surt una poesia informal de versos curts, però plens de significat, versos que porten una doble intenció en el seu missatge. En el primer llibre «Rou de versos lleus», els curts poemes són, gairebé, com peus de postal, com senzills comentaris de diapositives, a les quals també és afeccionat. En aquest mateix llibre es troben les «Agramuntines» que és una col·lecció de 37 poemes dedicats a la Vila d'Agramunt i els seus voltants.

El segon llibre «Interiors», és molt més profund que els altres, més íntim, on es parla a través d'uns poemes àgils i densos en significat, els seus motius i manera de fer versos.

«Interrogants i acords als vents» són una colla d'alusos biogràfiques. El Poema «Acord major» n'és un bon exemple pel molt personal que és.

«Inconstàns», que no vol dir res més que «Verges i Sants» és, dit per paraules seves, «un recull de composicions serenes, finalment dirigides a la Mare de Jesús, a Crist i a algun sant, amb lletres clares per al cant del poble» (Ave a la Verge dels Socors....).

Amb «Nades i dedicatòries», Mossèn Pal amaga sota aquest títol, poemes realment commovedors com és, entre d'altres «Hora de tenebres» dedicat a Polònia màrtir.

El sisè llibre de Mossèn Pal, «Gúspires», ens sorprèn amb la brevetat i mobilitat dels seus poemes. Els seus «tanks» i «Haikais» estan dotats de to oriental i plens de missatge. Mossèn Pal ens diu en un dels seus poemes, titulat «Zazèn»:

«Haikais i tanks,
en les portes de l'alba
petita esclera».

Hem fet un ràpid viatge pels llibres de poemes d'en Mossèn Pal, assaborint a estones alguns versos. No obstant no és fàcil entrar dins la seva poesia, donat que es tracta d'alusos i vivències personals contínues. Ens dirigim a Mossèn Pal i li preguntem com entén ell la poesia:

— «La poesia és d'una gran densitat, profunditat de pensament. Es busca l'art de la paraula per a dir coses. Dir coses profundes que serveixin d'aliment a la humanitat».

Ens parla de la seva poesia religiosa i ens aclareix, remarcant-ho molt, que el que no vol fer és «sermons». La seva poesia senzillament ha brotat així, i així ha quedat plasmada.

— «Els capellans poetes cal que no instrumentalitzem la poesia. Jo no entenc la poesia com a instrument de l'apostolat. La poesia val per ella mateixa. El valor de la poesia està en el llenguatge propi».

De la mateixa manera ens aclareix que el poema dedicat a «Josep Tarradellas» no és més que un homenatge a l'home que ha unit «les trencades anelles» d'aquesta terra nostra tant temps esquerdada, però no és en cap moment un homenatge a l'home d'un determinat partit polític, doncs la seva poesia es manifesta neutral en aquest aspecte.

Li preguntem perquè el sonet en el seu primer volum.

— «De fet, no l'he triat pas jo; més aviat ha sorgit sol. Però sí, és veritat que havia llegit a poetes que utilitzaren el sonet, tals com Petrarca i Shakespeare».

— Parli'ns dels seus autors preferits, de les seves lectures.

— «Com ja he dit abans, ja de petit vaig disposar d'una bona biblioteca a casa, podent llegir així, a Verdaguer, Bernat Metge, Ausias March, Llorca, Azorín, Miró. Després vaig fer de bibliotecari al seminari d'on em van haver de treure perquè llegia massa. M'impresionà molt «L'Odisea» traduïda per Carles Riba. He llegit a Virgili, els clàssics grecs, Dante, al poeta alemany Rilke. Sempre he sentit una fonda admiració pel francès Paul Claudel, així com per Baudelaire, etc., etc.».

— Quan neix aquesta inclinació literària?

— «A mi m'agrada la literatura des de molt jove, potser també hi ha ajudat el tenir tants llibres a l'abast».

Aquesta habilitat literària li ve a Mossèn Pal des de molt jove. Se li despertà amb una necessitat de llegir i descobrir diferents estils. Quan estudiava teologia al seminari ja s'havia esrenat com a escriptor. Ell, escriu perquè sent una necessitat interior de dir coses. Aleshores, àgil i bell, surt el poema. D'alguna manera ja ens ho explica en el seu llibre, «Desvetllament de l'Aurora».

— Mossèn, aquest doll de versos s'acaba aquí o té continuïtat?

— «He arribat al punt que em sembla que ja he dit tot el que havia de dir. Fer silenci ja m'agrada».

En acomiadar-nos ens emportàvem el record d'una agradable vetllada amb el poeta que ens ha sorprès amb els seus poemes.

Des d'aquestes pàgines, felicitats!!

J. PUIG, T. PRADOS, A. SANTACREU

Confeccions AGRAMUNT
Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA
Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS
Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL
Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

MAGATZEMS COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ
Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

FOTOS FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG
Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS
Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Escola Municipal de MÚSICA

Aquest mes de febrer han començat les classes de música per als adults no iniciats, tots els que vulguin matricular-se o vulguin més informació, poden adreçar-se a l'Ajuntament.

GRAN MERCAT

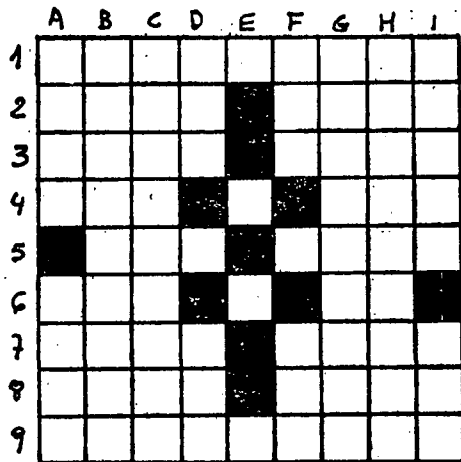
El Rebost

Carrer de Sió, 15

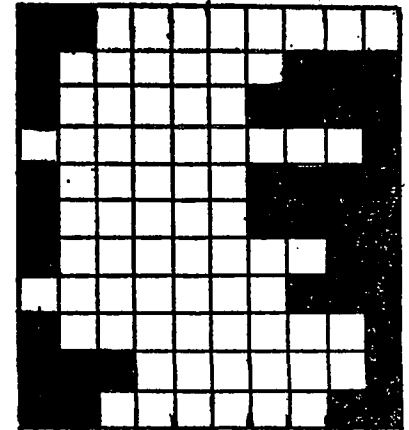
AMENITATS

(Coordina,
Rosa Mari Sera)

VERTICALS:

- A.— Pela. Agegantat.
- B.— Qut sent amor per algú, femení.
- C.— Detergent.
- D.— Lleure. Vocal. A rquet, ballesta.
- E.— Cinc. Cinc-cents. Cent. Símbol químic de l'oxigen.
- F.— A l'inrevés, època, temps. Vocal. Nascut, nadiu.
- G.— Barregi, emboliqui.
- H.— Cubicatge, a l'inrevés.
- I.— Fa ús de la raó. A l'inrevés, erol, hort.

P.R.

HORIZONTALS:

- 1.— Que renova.
- 2.— Aneguat, anedó. Riallejava.
- 3.— Celobert, claustre. Banc.
- 4.— A l'inrevés, nom de lletra. Cinc-cents. En illatí, nau.
- 5.— A l'inrevés i en castellà, all. Caixa, arqueta.
- 6.— Llavor, fruit. Cent. Cins-cents u.
- 7.— Golf, badia. Bandís. a l'inrevés.
- 8.— A l'inrevés, cercol, rotllana. A l'inrevés, enderroc.
- 9.— Que produeix estat de sopor, en femení.

SNOICIONS

- I.— Raona. E tra.
- H.— ocaibuc.
- G.— Desordeni.
- F.— are. A. Nat.
- E.— V. D. C. O.
- D.— Od. D. Arc.
- C.— Netejador.
- B.— Enamurada.
- A.— Rapa. Gran.

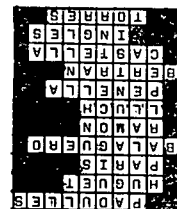
VERTICALS:

- 9.— Narcòtica.
- 8.— ador. anur.
- 7.— Rada. nebe.
- 6.— Gra. C. DI.
- 5.— oja. Arca.
- 4.— ame. D. oan.
- 3.— Pad. Escó.
- 2.— Anec. Reia.
- 1.— Removador.

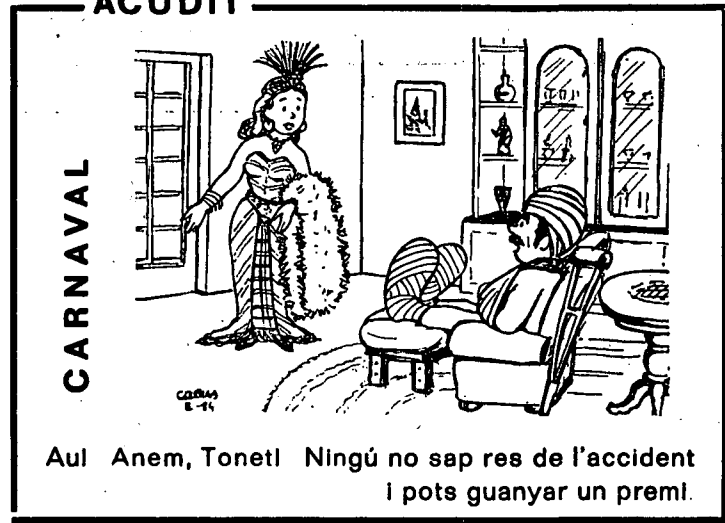
HORIZONTALS:

En una columna vertical d'aquestes caselles hi trobareu el nom d'un poble i el del riu que passa pel mateix; servint-vos dels cognoms de Batlle i dels deu Consellers del consistori de la nostra Vila.

Cognoms: Balagueró, Bertran, Castellà, Huguet, Inglés, Lluch, Padullés, Paris, Penella, Ramon i Torres.

ACUDIT

Aul Anem, Tonetl Ningú no sap res de l'accident
I pots guanyar un premi.

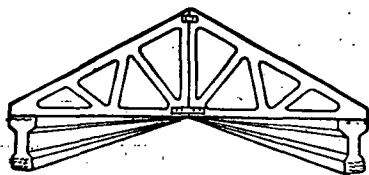
Refrans de tota mena

- No hi ha pitjor sord que el que no vol oir.
- El que no passa en un any, passa en un instant.
- Déu dóna faves a qui no té queixals.
- La sogra no es recorda de quan era nora.
- Mira't a tu i no diràs mal de ningú.
- Si l'enveja es tornés tinya, mig món grataria.

Busqueu les incorreccions de les següents frases

- Tinc unes macetes molt boniques, però les tinc que regar; no se que fer per solucionar.
- Ha estat desde luego un logro important.
- M'eixugo la front pues el suor es molt fort.
- La medula dels osos és molt sensible.
- Tinc uns testos (torres) molt bonics, però els haig de regar sovint; no sé que fer per solucionar-ho.
- Ha estat sens dubte un assoliment (exit) important.
- M'eixugo el front car la suor és molt fort a
- La medulla dels ossos és molt sensible.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 28
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

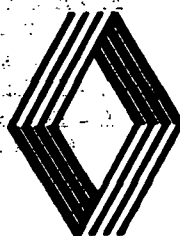
Tel. 39 07 36

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

ESPORTS

HANDBOL

Resultats:

- (15-01-84) — Agramunt Bar-Sport — C.H. Alcarràs (21-12)
 (22-01-84) — C.H. Magraners — Agramunt Bar-Sport (13-13)
 — C.H. Linyola — C.H. Alcarràs (17-21)
 — C.N. Tàrrega — U.S. Borges (18-20)
 — C.H. Bellpuig (descans).

Classificació GRUP B:

- 1 — Borges Blanques — 9 partits — 16 punts
 2 — Agramunt Bar-Sport — 8 partits — 13 punts
 3 — C.B. Magraners — 8 partits — 9 punts
 4 — C.N. Tàrrega — 8 partits — 8 punts
 5 — C.H. Alcarràs — 7 partits — 4 punts
 6 — C.H. Linyola — 8 partits — 4 punts.
 7 — C.H. Bellpuig — 8 partits — 2 punts
 El Sícoris Club és el 1.er Classificat del Grup A amb 18 punts.

Golejadors:

Fernández, 48; Tomàs, 40; Torra, 29; Paco, 21; Escolà, 15; Vendrell, Fíguera i Pau, 5; Màrius, 3 i Pedrós, 1.

Després de els vacances nadalenques s'ha disputat el partit ajornat amb el C.H. Alcarràs, el qual va ésser de clara superioritat dels nostres jugadors, en el qual el públic present va poder presenciar una bona matinal d'handbol.

L'altre partit disputat va ésser en el terreny del sempre perillós C.H. Magraners, el partit es va tenir de disputar en un terreny ple d'aigua degut a la pluja del dia anterior, i a pesar de les nostres protestes els Srs. Àrbitres van dir que a jugar, parlant dels àrbitres hem de dir que continua la clara tendència arbitral contra el nostre equip i prova és que en el partit amb el Magraners van sancionar el nostre equip amb 6 penals i quatre d'ells incomprensibles i en contra va deixar de pitar 3 claríssims penals efectuats als nostres jugadors. Així, entre els àrbitres, el terreny i la mala sort, solament es va poder empatar aquest encontre.

Al no aconseguir la victòria en el terreny del Magraners, s'han perdut moltes possibilitats de quedar Campions del Grup B, això sí el 2.^{on} lloc està quasi aconseguit, a falta de 4 partits per finalitzar aquesta 1.ª Fase, i també és una plaça per poder disputar la fase final, en la que esperem que els àrbitres siguin més imparcials.

Jordi MARTI

FUTBOL

Resultats del C.F. Agramunt del mes

Rec. Incesa - Agramunt	2-2
Agramunt - La Plana	1-0
Marinenc - Agramunt	3-1
Agramunt - Besòs Baró Viver	2-1

CLASSIFICACIO GENERAL

Baronenc, 30 — Martinenc i Oliana, 28 — Barceloneta, 24 — Tàrrega, 23 — Penya Lluís del Sol, 21 — Rec. Incesa, 20 — Artesa de Segre, 19 — S. Maur, 19 — Agramunt, Gardeny, Lleida, 18 — Balaguer, 17 — La Plana, 15 — Turó Peira, 14 — Fàtima i Belcairenc, 12 — Besòs B. Viver, 9.

COMENTARI

Segueix la regularitat del nostre equip, victòries a casa, empats i derrotes fora de casa.

A la taula de la classificació, molt densa, es destaquen tres o quatre equips a poca distància de la cima, i els altres a poca diferència i dos o tres culistes possibles condemnats.

Som a un punt de l'Artesa, al mig de la taula amb bastanta comoditat.

La qualitat del joc no acaba de convèncer els nostres afeccionats exigents, però malgrat els diferents parers el que es veu clar és que es juga amb força i il·lusió per fer bons resultats i els que es logren fins avui són totalment normals de futbol.

Veurem si les properes jornades ens donaran més bons resultats encara i l'afecció s'animarà i anirà més al camp de futbol car la seva presència és indispensable per la bona marxa del deport a la nostra Vila.

Jaume BRILS

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSÉS DE PLÀSTIC - TRANSPORTS
CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25
☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria
MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, 1 AGRAMUNT

Rellotgeria i Armeria
Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

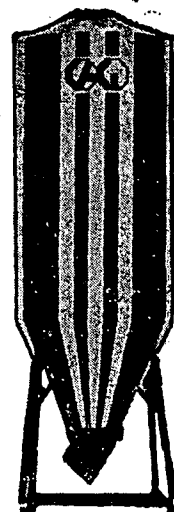
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Les costes de sempre

En encetar un nou any i que ja resta endarrerit i per a la història tot el batibull i enrenou que comporta l'a-tapeïment de festes nadalengues, hom es troba de ple enfilant allò que la gent en diu la «costa de gener».

Es clar que, després d'haver plantat cara a tota mena de despeses, controlades i incontrolades, que això pressu-posa; després d'haver estirat més la mànega que no pas el braç escorrent la bossa amb les dues mans, resulta que l'economia familiar n'ha estat ferida de gravetat i la nafra s'arrossegarà dies, tal vegada fins al bon temps, fins que el sol escalfi... Qui sap? A la fi, però, se'n sor-tirà. Sempre se n'ha sortit, diuen alguns i creiem tots.

En el fons, la costa de gener, no passa gaire més enllà de poder ésser considerada un fet anecdòtic, al qual ca-dascú s'enfronta, o s'hauria d'enfrontar, amb plena cons-ciència, sabent ben bé amb les forces que compta per pujar-la i, així, poder arribar al cim sense que les ca-mes facin figa.

No obstant això, perquè la situació no arribi a fer-se insuportable, en aquestes dates, sorgeix, com a àngel de la guarda, el comerç amb les seves rebaixes, on se'ns ofereixen bons estocs d'articles de consum a preus —de vegades— força interessants. Tant és així, que, amb una mica d'ingenuïtat barrejada amb el bon preu de la com-pra, hi ha qui s'ha fet seus gèneres que, una vegada po-sats a casa, no els troba un servei immediat o, pitjor en-cara, gèneres que, a la llarga, faran cap, com a mínim, al racó de l'armari, allupiyats de la claror i amb olor a càmfora; o bé seran destinats a engrossir el munt d'an-dròmines plenes de polsim de les golfes.

En el curs de la vida, de costes se n'ha de pujar molt-tes, algunes de les quals amb pendents molt pronunciats. Tota l'existència en pot ser una.

També és veritat, però, que mentre els uns semblen haver nascut al fons de tot i, per tant, el seu camí serà una pujada inacabable, els altres ho han fet més a prop del cim o, millor encara, en indrets on el camí que els hi ha de dur és més planer i no tan barrat d'obstacles.

A. PONSA

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE GENER.

NAIXEMENTS:

Gilbert Esteve i Gatnau	dia 7
Mònica Hernández i Rodriguez	dia 13
Isaac Sala i Pallejà	dia 13
Ester Capitan i Carrera	dia 17
Àngel Alarcón i Mena	dia 19
M. ^a Alba Comenge i Secanell	dia 31

DEFUNCIONS:

Francesc Alonso i Estévez, 75 a.	dia 8
Maria Solé i Súrria, 86 anys	dia 18

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE GENER

Dia	2	2	litres m. ²
"	18	3	"
"	20	0.5	"
"	21	1	"
Total		6.5	litres m. ²

Temperatures extremes de gener

Màxima del mes:	14	dia 22 i 23
Minima " " "	-4	" 11 i 12
Oscilació extrema mensual:	18	
Mitja de les màximes:	8.322	
" " " mínimes:	-0.032	
" " " miges:	4.145	
" mensual a les 8 h.	1.580	

L'observador: Deudat Pont

LLIBRERIA
PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MÚNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALI, 4
AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º Teléfon 39 07 18

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

Vols col·laborar en el teu part i ajudar
a néixer al teu fill?

Ara ho pots fer, tenint un adequat con-
trol de l'embaràs i anant a les classes
del **Centre de Preparació al Part Natural**

"NÉIXER"

Classes donades per **ELENA BERNAT**
Matrona Titular de la Seguretat Social
d'Agramunt, Per informació: Tel. 390868

De l'Agramunt Carnavaler - El «Manelic» a la plaça

Dels nostres Carnavals hi ha molt a contar, crec que sense cap mena de regateig, a nivell provincial, no hi ha Carnavals com els nostres.

Aquest mes publica SIO una foto referida a una tarda de Carnaval d'aquells anys heroics del 1928-29 i per aquest motiu he cregut oportú explicar el fet que va donar lloc a la fotografia esmentada.

En un dels referits Carnavals, la nostra colla de fadrins i fadrines, ens organitzàrem per tal de representar un fragment de «Terra Baixa», un quadre amb «En Manelic», una d'aquelles tardes en el ball típic del Carnestoltes que es feia a la plaça Major. Uns dies abans ens preparàrem anant a collir aquella herba emparradora que es manté verda tot l'any i que s'aguanta uns quants dies fresca. D'ella en féiem les trenes i de papiers de colors els serrells, i tot plegat ens serviria per guarnir la carrosseria d'un camió. Aquest era propietat del Poch i del Barril, i com que el Barril petit, el Jaumet, era de la nostra colla, el seu germà ens va proporcionar el camió al saber la idea que portàvem.

Ja prop del Carnaval cada dia a les tardes, en plegar del treball, nois i noies anàvem a casa nostra, al Mercadal, i allí als baixos féiem les tires de serrells i trenes. A més les noies s'havien d'espavilar a buscar roba adient, perquè haurien de vestir de «Puntaires». Feia poc que ací a Agramunt s'havia representat l'obra teatral «La Puntaire» i tots estàvem d'acord que era la vestimenta més encertada per acompanyar «En Manelic».

Un d'aquells dies del Carnaval que comentem, de bon matí, la colla de nois i noies, proveïts dels elements necessaris, acudírem al carrer de la Muralla —l'actual Angel Guimerà— als baixos de cal Llibre, on ara hi ha la farmàcia Mas. Allí tancaven el camió el Poch i el Barril.

A l'hora concertada el grup es va presentar a la Plaça, com volent fer un petit homenatge a personatge creat pel nostre poeta Angel Guimerà: el «Manelic» de «Terra Baixa». Aquest el representava en Xavier Bernaus, el qual amb l'anyell a l'esquena, el sarró al costat, un gros bastó creuat per darrera el coll, tot agarrant-lo amb una mà per cada extrem, i amb la seva faixa i barretina, cregueu que resultava l'estampa d'un «Manelic» autèntic.

L'impacte es produí en arribar el camió al centre de la Plaça, el goig augmentava al contemplar el quadre que s'oferia, la carrosseria

semblava talment una cabana de pastor, coberta d'heura. Les mosses abillades com unes «Puntaires» de debò. Els fadrins amb espadnyes embetades, mitjons blancs, faixa i barretina vermella i pantaló de vellut. Davallats del camió feren anella i situaren «En Manelic» al centre de la rodona; aleshores esclatà l'emoció i un espetec d'aplaudiments es féu amo de la Plaça. L'orquestra va engegar amb aire i ritme de sardana i tothom va parar de ballar. L'orquestra va tenir l'encert d'executar solament uns compassos de la sardana de «Cançó d'Amor i de Guerra», molt adient al cas; els músics sabien que la seva feina era fer una sessió de ball de tarda normal. Acabats aquests tocs de sardana al grup es va acomiadar del públic i aquest va correspondre amb un llarg aplaudiment.

Una vegada més el marc meravellós de la nostra plaça Major, va ser escenari d'un bocinet de tarda de Carnaval, seriós, rialler i simpàtic i de lluïment cultural i recreatiu.

Ja quedaven molt lluny aquells Carnavals ferèstecs, dels confits de guix i de les taronges sense suc. Introduir un trosset de «Manelic» i de la «Puntaire» al ball de Carnaval, crec que volia dir alguna cosa.

Tot això es va coure a «La Barretina», que ja posseïa orquestra, grups corals, quadre escènic, sala de teatre i cafeteria, biblioteca, etc. i sobretot sobreixia d'entusiasme. La joventut hi trobava un bon ambient per realitzar tota mena d'actes culturals i recreatius, i feia poc que al teatre de «La Barretina» s'hi havia reposat «Terra Baixa», aquesta vegada pel gran actor Borràs.

Un grupet de companys barretinaires: Tonet Lluelles, Miquelet Escolà, Carmel Castellà, Josep Ribalta (Xurroviu), Jaume Barril, algun altre i jo mateix, ens va venir la idea de fer un puntet per Carnaval, presentant «En Manelic» a la Plaça. Això es va proposar a la Junta, aquesta va contestar amb un «tireu endavant i fora» i compteu amb el que faci falta. Així un poc al tant va anar la cosa i no va faltar en cap moment la col·laboració sincera i franca dels fadrins i fadrines que figuren a la foto i que llavors eren en tot i pertot a «La Barretina». A mi no em va ser possible ser a la foto, perquè la van fer allà a cal Llibre i no podia deixar l'orquestra, a l'acabar el ball a la Plaça havíem d'anar tot seguit a començar el ball de vetlla a «La Barretina», una sessió que es feia abans de sopar.

Ferran ROS i PIJUAN

Atletisme

El passat dia 29 de gener se celebrà el III Cross Comarcal de la present temporada —II Cross «Vila d'Agramunt»—, organitzat pel Consell Comarcal d'Esport d'Urgell i pel Consell Local d'Esports de l'Ajuntament, amb la participació de 19 Centres Escolars i amb un total de 675 atletes.

Aquest Cross, com els celebrats anteriorment a Castellnou de Seana i Tàrrega, i el que es celebrarà el proper dia 5 de febrer a Tornabous, són puntuables pel Campionat de Catalunya.

Les proves es desenvoluparen al llarg de tot el matí i a mesura que anaven acabant s'obsequiava a cada atleta participant amb torrons d'Agramunt.

En acabar les proves, el President del Consell Comarcal d'Urgell, Sr. Lluís Sebastià Merino, va lliurar una copa, cedida gentilmente per la Direcció General de l'Esport de la Generalitat, al regidor d'esports Sr. Josep Torres i Sabé per l'organització del III Cross Comarcal. A continuació el Sr. Alcalde, consellers, representants de centres escolars i directius vinculats a l'esport comarcal i local, procediren a la imposició, per categories, de les medalles d'or, plata i bronze, als tres primers guanyadors de cada prova. Finalment es va lliurar al responsable de cada Centre Escolar, un record commemoratiu.

Els guanyadors de cada categoria foren els següents:

PRE-BENJAMI FEMENI

- 1.er Ester Castro Corbella, Castellnou de Seana
- 2.^{on} Noemí Vilà Mora, Anglesola
- 3.er Núria Sanz, Agramunt

PRE-BENJAMI MASCULI

- 1.er Xavier Yeguas Gasó, Castellnou de Seana
- 2.^{on} Josep M.ª Castellà Balaguer, Castellnou de Seana
- 3.er Denis Rruffat Pedrós, Castellserà.

BENJAMI FEMENI

- 1.er Alcía Riera Piell, Castellnou de Seana
- 2.^{on} Elisa Ferrer Elies, Anglesola
- 3.er Olga Ramon Capdevila, Ivars d'Urgell

BENJAMI MASCULI

- 1.er Albert Castellà Balaguer, Castellnou de Seana
- 2.^{on} Francesc Pujol Aymerich, Bellpuig
- 3.er Antoni Escolà Franquesa, Anglesola

ALEVI FEMENI

- 1.er Núria Gros Vall-llaure, Agramunt
- 2.^{on} Maria Castro Corbella, Castellnou de Seana
- 3.er Blanca Vergés Calvete, Tàrrega

ALEVI MASCULI

- 1.er Alfons Priego Macià, Tàrrega
- 2.^{on} Jordi Tebé Cetó, Tàrrega
- 3.er Joan Silvestre Rosell, Agramunt

INFANTIL FEMENI

- 1.er M.ª Rosa Pensado Alvarez, Tàrrega
- 2.^{on} Montse Hernández Pintó, Agramunt
- 3.er M.ª Dolors Castelló Bernades, Tàrrega

INFANTIL MASCULI

- 1.er Silveri Caro Carrer, Tàrrega
- 2.^{on} Antoni Melo Puig, Anglesola
- 3.er Victor Duran Secanell, Agramunt

CADET FEMENI

- 1.er Cristina Garrigassoit Campanera, Bellpuig
- 2.^{on} Marisa Rius Joval, Tàrrega
- 3.er Felisa Satorres Solans, Bellpuig

CADET MASCULI

Aquesta prova va ser anul·lada perquè alguns atletes havien donat una volta de més al circuit.

Han col·laborat en aquest III Cross Comarcal:

Consell Comarcal d'Urgell
Ajuntament d'Agramunt
Jaume Areny
Cervesa Sant Miquel
Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis
Caixa d'Estalvis de Catalunya
Banc Central.
Banc Espanyol de Crèdit

S'agraeix la col·laboració de totes aquestes entitats comercials i bancàries, així com la de la Creu Roja, Agrupament Escolta i la de tots aquells que han treballat en l'organització d'aquest Cross.

CROSS D'IGUALADA

El mateix dia 29 se celebrava a Igualada un altre Cross a nivell federat en el que també hi participaven alguns atletes agramuntins que assoliren uns resultats excel·lents.

Els participants i classificacions foren els següents:

Categoria Cadet masculí: 1.er, Xavier Súrria Figuera; 6è, Joan Manuel Hernández.

Categoria Juveni masculí: 8è, Lluís Silvestre.

Categoria Cadet femení: 8è, Rosa M.ª Huguet Puig.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE NATACIO

A Barcelona i també el dia 29 de gener se celebraven els campionats de natació en els que hi participava el jove d'Agramunt becat l'any 83 i que compagina estudis i natació a Lleida, Ramon Farré Súrria, quedant en 4.er lloc en la categoria de cadet.

J. M.ª T. S.

Un aspecte del lliurament de medalles als guanyadors

L'Ajuntament Informa

SERVEIS SOCIALS:

El passat dia 19 de gener va visitar la nostra vila el Director General de Serveis Socials Sr. Francesc Codina i Castelló, a fi de tenir un canvi d'impressions per les obres que s'estan portant a terme a Cal Mas Vell.

A les 10 del matí i acompanyat pel Sr. Froilà Farrús i Fontanet, dels serveis territorials de Lleida, es va reunir a l'Ajuntament amb els membres del Cossistori, on se li féu una àmplia exposició de l'estat actual dels treballs i dels projectes que es pensen assolir. Posteriorment es traslladaren a dit edifici per tal de fer un reconeixement exhaustiu de les obres i les seves possibilitats.

Tot seguit se desplaçaren, junt amb la Corporació, al cinema «Avinguda», on hi havia preparat un acte de recepció i explicació d'aquesta temàtica. En arribar a la sala de l'esmentat Cinema, que estava plena de gom a gom, el Director General va dirigir unes paraules als assistents explicant que la seva presència a Agramunt era motivada per la determinació que ha pres la Generalitat que, cada vegada que algú els demana algun servei, és voluntat de fer-hi una visita i tocar de prop la realitat per no equivocar-se gaire perquè si es fes la qüestió des de Barcelona, segurament que no seria igual.

Recordà que, quan l'Alcalde es presentà a la Generalitat amb el projecte de tot el que volia fer, la impressió que en va treure era que tenia una voluntat aferrissada de tirar-ho endavant, manifestant —el Director General— que davant d'una convicció tan ferma, la Generalitat s'hi havia de posar de costat.

Assabentà els assistents que s'havia pres el compromís de donar els ajuts necessaris per acabar les obres i que havia proposat a l'Ajuntament de fer una mini-residència en el segon pis de Cal Mas Vell, afegint que seria més rentable, més econòmic i més social, sempre i quan això no alterés els plans de l'Ajuntament. En cas de què s'acceptés aquesta idea va dir que es podia fer una obertura de crèdit per ajudar d'una manera pràctica perquè els paletes no haguessin d'abandonar les obres i poder fer la mini-residència d'una manera immediata.

Acabà dient que es prengué o no aquesta determinació, la Generalitat sempre estarà al costat de l'Ajuntament d'Agramunt per donar-li el suport que calgui.

Després d'agrair la trobada i el caliu que se li havia donat, el Sr. Alcalde Josep Huguet va dirigir també unes breus paraules, per agrair les atencions i promeses, convençut de què aquestes es convertiran en realitat, va manifestar la sorpresa de la proposta de fer la mini-residència damunt el Casal d'Avis i va demanar al Sr. Director General que transmetés a l'Honorable President, l'agraïment per les atencions de totes les Conselleries i Direccions Generals envers el poble d'Agramunt.

En acabar, el Sr. Director General, que no disposava de massa temps, va contestar unes preguntes per a la revista «Sió»:

Pregunta: Per acabar el Casal d'Avis i posteriorment per moblar-lo es necessita una considerable quantitat de diners. El vostre Departament està disposat a ajudar i a col·laborar?

Resposta: No solament està disposat a col·labora-hi, sinó que ja hi està col·laborant. Es a dir, vàrem ajudar amb 5.000.000 de pessetes en la compra de la casa, després amb 3.000.000 de pessetes en l'acordament i avui hem acordat d'arribar en un parell d'exercicis fins als 9.000.000 de pessetes.

Quant al mobiliari, l'habitual de la Direcció General és que, quan ens trobem en tot un procés com és una compra, un acondicionament i finalment un manteniment, entremig hi ha un pas que és l'equipament en el què nosaltres també hi serem, encara que en aquest moment no em puc comprometre a cap quantitat perquè no sabem quina inversió s'haurà de fer.

Pregunta: El manteniment d'aquestes dependències serà elevat. De quina manera hi podreu col·laborar?

Resposta: Nosaltres quan iniciem un procés que sovint comença amb la compra d'un edifici, sabem que ens estem hipotecant en una ajuda i en un manteniment. De totes maneres vull dir que el manteniment d'un centre obert no és car, però nosaltres en aquest cas estem disposats a ajudar per les activitats que es facin. Segons el tipus d'activitats podem ajudar, fins i tot, en un 80%.

Pregunta: Essent Agramunt el centre natural de la Ribera del Sió, no creu que hi hauria d'haver una plaça d'assistenta social?

Resposta: Crec que sí i, això, ja n'he parlat a l'Ajuntament quan se m'ha plantejat el problema. Estem en una fase de desenvolupament, és a dir, a Espanya no existia la idea dels serveis socials de base i nosaltres la vàrem implantar l'any 1982 creant 98 centres en els caps de comarca més importants d'una manera experimental. Després d'aquesta primera experiència que s'ha anat desplegant, hem vist la rendibilitat que tenen aquests serveis.

Crec que Agramunt, com a cap d'una comarca natural, hi requereix uns serveis propis; per tant, el nostre projecte serà que aquest municipi tingui el seu propi equip de serveis socials.

Pregunta: En la seva visita, encara que hagi estat curta pels compromisos que té i pel poc temps de què disposa, quina impressió n'ha tret del nostre entorn social?

Resposta: Voldria fer un aclariment: la visita ha estat curta en hores, però molt densa ja que he tingut una reunió a l'Ajuntament, un acte públic amb els avis i ara aquesta petita entrevista per la vostra Revista mentre prenem una copa amb què ha tingut la gentilesa de convidar-nos l'Ajuntament, abans d'acomiar-nos.

Jo sempre he dit que la gent de la Terra Ferma teniu unes conviccions i una manera de ser que us fan fermes. M'he endut la idea que sou gent capaç —amb ajuts o sense— de tirar endavant qualsevol empresa que us proposeu. Per tant, la impressió és molt favorable i crec que amb el recolzament de les Institucions en general i, en aquest cas, de la Generalitat, se us pot ajudar a què la iniciativa, ja innata de la gent d'Agramunt, pugui convertir el realitat allò que són necessitats manifestes.

HISENDA:

En el Ple celebrat el dia 27 de gener es va aprovar el pressupost ordinari d'ingressos i despeses per l'exercici de 1984. Dill pressupost importa les següents quantitats:

Ingressos:

— Transferències corrents i impostos indirectes	34.977.000
— Imposts directes	4.523.711
— Taxes i d'altres ingressos	17.499.289
Total	57.000.000

Despeses:

— Remuneracions i assegurances del personal	26.257.304
— Serveis, conservació i diversos	23.400.534
— Amortitzacions i interessos	7.342.162
Total	57.000.000

Aquest pressupost va ésser aprovat amb els vots favorables d'I.P.N. i P.S.C. i amb un vot en contra d'A.P.

Pel que fa a les despeses de representació a percebre per l'Alcalde i els Consellers, es va decidir prorrogar els mateixos imports i conceptes que els de l'exercici de 1983, qüestió aprovada per unanimitat.

Respecte a les retribucions que puguin correspondre als Consellers, el Grup d'Independents i el P.S.C., van renunciar a cobrar, deixant per més endavant la destinació d'aquests diners. El Grup d'A.P. va decidir retirar les seves retribucions i dipositar-les en les arques municipals per decidir a final d'any el seu destí.

SERVEIS SOCIALS I JOVENTUT:

Degut a les expectatives creades com a conseqüència de la visita feta a la nostra vila pel Director General dels serveis Socials i referent a la possibilitat d'instalar una mini-residència per a la tercera edat, al segon pis de Cal Mas Vell, i després de considerar els avantatges i inconvenients d'aquesta proposta, es va considerar i decidir donar ple suport a la iniciativa del Director General, fer-li conèixer aquesta decisió i sollicitar-li la corresponent subvenció a fi que aquesta obra sigui una prompta realitat.

També es va acordar sollicitar una nova subvenció per a continuar els treballs referents als locals de la joventut.

Aquests dos acords van ésser aprovats per unanimitat.

CASAL CULTURAL:

L'acord pres sobre la construcció de la mini-residència, ha alterat els plans inicials que tenia l'Ajuntament referent al Casal Cultural. El Consistori creu, també, molt important trobar la solució en aquest tema i és per això que, després de debatre les diferents possibilitats que ofereix Agramunt per tal d'adequar unes instal·lacions culturals dignes, es va reconsiderar un projecte que ja havia estat iniciat, fa un parell d'anys, i que després es va paralitzar i és el següent:

La plaça del Mercat és un dels edificis més bonics i, alhora, més mal utilitzat, actualment. Per altra banda i als baixos del mateix edifici hi tenim el Museu Municipal, museu que en aquest moment, no dona abast a totes les necessitats plantejades.

Entre les moltes i variades dependències que es poden situar en dit edifici, hi ha l'ampliació del Museu i sales per diferents grups i activitats. Per tant, i després de sotmetre-ho a debat, es va aprovar de sollicitar la corresponent subvenció per portar a terme dit projecte, amb els vots favorables d'I.P.N. i amb els vots en contra, per no considerar el lloc adient, de P.S.C. i A.P.

GOVERNACIO:

Vista la necessitat d'ordenar i fer respectar les normes de circulació, aparcaments, etc., a la nostra vila i fent un esforç pressupostari, es va acordar procedir a la contractació d'un guarda municipal. També es va decidir contractar una persona per a un millor funcionament de l'Escorxador Municipal.

URBANISME:

A proposta de l'Institut Català del Sòl, s'ha aprovat, per unanimitat, modificar el projecte de la urbanització de la zona «Piscines». Aquesta modificació és a informació pública perquè tota persona interessada pugui saber de què es tracta.

ENSENYAMENT:

El grup municipal d'A.P. va presentar una moció sobre la L.O.D.E., llei que en aquests moments s'està debatent en els parlaments de Madrid. La moció proposada demanava que s'instés al Govern de l'Estat a reconsiderar i retirar dita llei.

Després de debatre els arguments de l'esmentada moció es va arribar a la següent votació final: vots favorables a la moció, un d'A.P.; vots contraris a la moció, nou d'I.P.N. i P.S.C.

LLICENCIES D'OBRES

Comunitat de Propietaris «Verge dels Socors», connectar un dret a la xarxa general servei aigües potables. C. Verge dels Socors.

Ferran Ros i Pijuan, connexió d'aigües residuals de la seva casa. Plaça Mercadal.

Josep Solé i Bureu, repassar la teulada de la casa. Avgda. A. Ros, 14.

Josep Sans i Alemany, tancar obertures pis superior. C. del Firal.

Maria Pla i Puig, arreglar la cuina de la casa. C. Angel Guimerà.

Jaume Grau i Simon, reconstruir un cobert i engrandir la porta del pati de la casa. C. Ntra. Sra. dels Socors, 32.

Joan Llurba i Vicens, arreglar terreny situat davant de la seva fàbrica per possible ampliació. Ctra. de Tàrrega.

Joan Vázquez i Hernández, rebaixar la vorada en la vorera de la seva casa. Raval de Puigverd.

Gual Avgda. Catalunya, comunicar novament al Sr. Zurita perquè tregui el gual davant de la seva casa.

Anivellar finca Serra Almenara, denegar la petició del Sr. Antoni Ripoll i remetre-la a la Comissió del Patrimoni de's Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat de Catalunya per ésser de la seva competència.

Manuela Nogales i Vázquez, col·locar un rètol lluminós en la botiga de venda de robes. C. St. Joan.

Montserrat Ribera i Valls, treure una cúpula de l'escala i posar bigues i encadellat en la seva casa. Avgda. J. Mestres.

Innocenci Villegas i Gil, repassar i netejar la terrassa de l'escola. Raval de Puigverd, 4.

Josep Pedrós i Pampalona, col·locar rètol en la seva botiga de queviures. C. Sabateria, 18.

Jaume Solans i Solé, pavimentar cobert i arrebossar parets. Ctra. d'Artesa de Segre.

Emili Vicens i Creus, obres interiors al pis de la seva casa. C. de la Capella.

Joan Cuñat i Añé, enrajolar parets cambra bany de la seva casa. C. de Sió, 18.

Ramon Vicens i Pedrol, allargar la terrassa i arreglar la teulada de la seva casa. Agregat de Mafet.

Gabriel Serra i Beneit, pavimentar l'entrada de la seva casa. Costa Dipòsits.

NINXOLS CEMENTIRI

Lola Andreu i Comes, adquisició nínxol n.º 74 de la Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.

Nativitat Alonso i Giménez, adquisició nínxol n.º 75 de la Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.

Josep Alcalde i Domínguez, col·locar làpida al nínxol n.º 215, Galeria de St. Ramon al Cementiri Municipal.

OBERTURA ESTABLIMENTS

Manuela Nogales i Vázquez, obertura al públic d'un establiment de venda de roba al detall.

Josep Pla i Farré, obertura al públic d'un establiment de joieria. Plaça de l'Hospital, 1.

Sebastià Albareda i Viladrosa, traslladar una tenda de venda d'electrodomèstics i articles de regal. C. de Sió, 1.

FACTURES APROVADES:

Diari Oficial de la Generalitat, renovació subscripció per l'any 84	5.000
A Mútua Nal. Automòbil, assegurança vehicle bombers L-55.294 any 84	8.656
A Nobel Hispano Francesa, S.A., material neteja per les Piscines	104.720
A Nobel Hispano Francesa, S.A., material neteja per l'Escorxador	72.240
A Super-Stak, material neteja Escoles	7.540
A J. Jové Solé, material Bàscula	780
A. J. Riera, llenya Escoles Montclar	14.025
A A. Viñals, alfals cavall Escorxador	3.824
A A. Esteve Ingla, material i grava per carrers	60.797
A J. Jové, reparacions xarxa aigües i clavegueres	5.450
A J. Jovell, treballs reparacions xarxes aigües	3.118
A Sports Burbulla, material Poliesportiu	17.575
A A. Figueres, material Reis	2.900
A. P. Ramon, caramels per Reis	13.440
A Noveta's Figuera, material Reis	4.400
A La Cultural, material carrosses Reis	14.274
A Pirotecnia Zaragozana, focs artificials diada Reis	19.189
A A.T.M. Manuel, Retrib. Funcionaris	1.300

LES ORELLES COMESTIBLES

per Guillem Viladot

Dos amics meus, després de moltes hores de cacera, es trobaven molt cansats, i potser més que tot perquè no havien mort res. Com que estaven dejuns des de l'hora d'esmorzar, ara, a mitja tarda, tenien molta gana. Caminaven per un senderó que desembocava a un camí més principal.

— Em sembla que per aquí hi ha algun indret on ens podrien fer alguna cosa per a menjar— féu un d'ells.

L'altre se'l mirà amb poc o gens d'entusiasme.

— Si no m'erro, el Mas Tupí deu caure no gaire lluny d'on som.

I dit això es posaren a caminar decidits.

No van tardar en arribar al Mas Tupí. De moment només els sortí a rebre el gos. Al cap d'una mica es deixà veure la masovera, qui els preguntà què volien.

— Que ens preparàrieu alguna cosa per a dinar?

— Dinar a aquestes hores?

— O berenar o sopar o el que sigui. Estem afamats.

— No ho sé pas. Aniré a veure que tinc.

La masovera es retirà i els dos caçadors es quedaren fora, en una mena de pati que, pel que es veia, també deuria ser corral.

— Us anirien bé unes orelles de porc guisades amb naps, patates i pomes?— féu la masovera que tornava al cap d'un estona.

Els dos caçadors es guaitaren entre admirats i joiosos.

— Fet!— va dir un d'ells.

— Doncs passeu i poseu-vos còmodes a la sala.

Un cop asseguts, la masovera els serví mistela i ametlles torrades.

— Mentrestant, piqueu i feu el traguè.

Es van haver d'esperar més de mitja hora; potser tres quarts llargs. Els dos caçadors, entre xerric i xerric van parlar de moltes coses, d'una manera especial de menjar.

— A pagès acostumen a guisar molt bé el porc. Són uns veritables artistes. Un camí, en una masia com aquesta, hi vaig menjar uns menuts de porc que els àngels hi cantaven. I una altra vegada, també en un mas, ens van preparar uns peus que resultaren ser divins.

En fer prop d'una hora que s'esperaven, va comparèixer la masovera i els parà la taula i, un cop enlestida, se'n tornà. No va tardar en fer acte de presència carregada amb una cassola que fumejava d'allò més. La deixà a la taula i se'n tornà a buscar el pa i el vi. Mentre, els dos caçadors se sentien extasiats amb aquella flaire i l'aspecte d'aquell guisat. Quin goig!

— Tot és per a vosaltres; serviu-vos a gust.

Allò sí que era un guisat de pagès! Són uns mestres els pagesos fent aquesta mena de menes!

Els dos caçadors es van acabar el pa, el vi i tot el guisat.

— Què voleu més?— preguntà la masovera.

— Un aiguardent ben fort— van coincidir els dos caçadors.

I la mestressa de la casa els serví un aiguardent que cremava com un salfumant. Però els dos caçadors el van trobar molt bo i adient al tip que s'havien fet.

Van pagar i van felicitar la masovera pel bé que els havia servit.

— Un altre dia tornarem, bona dona!

— I repetirem l'estofat d'orelles!

— Aneu-vos-en en pau, bona gent!

Els dos caçadors sortiren de la masia. Mentre es carregaven els morralls i les escopetes al coll, es van quedar aturats enmig del pati-corral. Com que el sol se n'havia anat a posta, van veure com unes gallines passaven per davant seu com si tinguessin pressa d'ajocar-se. Després desfilaren, a frec de les sabates, dos corders i al cap de no gaire, una cabra. Quan els dos caçadors anaven per travessar del tot el pati-corral, de poc ensopeguen amb una altra bèstia. Era un porc que de tant en tant cridava com un endemoniat. Era un porc sense orelles. Al seu lloc hi portava dos pegots de fang dels quals baixaven uns petits rajolins de sang.